

B 416 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34160

Kl. 15 i, 3/01

Lucjan Skórko

(Warszawa, Polska)

Przyrząd do księgowości przebitkowej

Udzielono z mocą od dnia 16 listopada 1948 r.

Znanę są przyrządy do księgowości przebitkowej, w których zwalnianie kart buchalteryjnych, przytrzymywanych za pomocą narządów przyciskowych, znajdujących się pod działaniem sprężyn odbywa się przez nacisk jednej i tej samej dźwigni, przy czym w zależności od kąta przechylenia tej ostatniej zwalnianie kart buchalteryjnych odbywa się kolejno, czyli taktowo.

W tych znanych przyrządach do księgowości przebitkowej narządy przyciskowe są umieszczone jeden nad drugim pod dźwignią uruchamiającą i nie są związane z tą dźwignią w jedną mechaniczną całość. Wskutek takiej konstrukcji przyrządy te są dość wysokie i tym samym niedogodne w użyciu.

Niedogodności te zostały usunięte w przyrządzie według wynalazku, w którym wszystkie narządy przyciskowe są umieszczone obok siebie wewnątrz dźwigni uruchamiającej te narządy, posiadającej postać odwróconego korytka.

Przyrządy według wynalazku mogą być dwu lub wielotaktowe, przy czym w pierwszym przypadku narządem przyciskowym, przytrzymującym górną kartę kontową, jest wspomniana dźwignia.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony przy pomocy rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok boczny dwuprzyciskowego przyrządu według wynalazku, fig. 2 — widok z góry tego przyrządu przy częściowo oderwanej górnej łapie przyciskowej, fig. 3 — widok z dołu po odjęciu płyty podstawowej, fig. 4 przedstawia schematycznie w przekroju poprzecznym, bez uwidocznienia szczegółów konstrukcyjnych, przyrząd trójprzyciskowy według wynalazku.

Do płyty 1 przymocowane są stojaki 2 i 3, z którymi przy pomocy trzpieni 4 i 5 połączona jest przegubowo dźwignia przyciskowa 6, służąca do przytrzymywania karty kontowej. Pozioma część tej dźwigni posiada najkorzystniej postać odwróconego w dół korytka 7, przeznaczonego na umieszczenie w nim pozostałych narządów przyciskowych.

Wewnętrzne końce trzpieni 4 i 5, stanowiących przeguby dźwigni 6 są przesunięte przez zagięte ku dołowi końce listwy 8, przymocowanej na stałe do wewnętrznej powierzchni korytka 7 dźwigni 6. Na trzpienie 4 i 5 nawinięte są dwie sprężyny 10 i 11, których jedno końce są oparte o stojaki 2, 3, drugie zaś o dźwignię 6.

Na trzpieniach 4 i 5 osadzone są ponadto wychylne łapki 12 i 13, stanowiące bądź jedną całość z listwą przyciskową 14, bądź też do niej na stałe przymocowane. Ta listwa 14 służy do przytrzymywania kart dziennika i kalki. Znajduje się ona pod działaniem osobnych sprężyn 16 i 17, których jedne końce oparte są o stojaki 2 i 3, drugie zaś — o listwę 14.

Po naciśnięciu wolnego końca dźwigni 6 wbrew działaniu sprężyn 10 i 11 przednia krawędź korytka 7 tej dźwigni, przytrzymująca kartę kontową, podnosi się nieco w górę i zwalnia tę kartę, która może być teraz wyjęta i zastąpiona inną, natomiast pozostałe arkusze, to jest karta dziennika i kalka, są w dalszym ciągu trzymane listwą naciskową 14, pozostającą pod naciskiem sprężyn 16 i 17. Dopiero przy dalszym naciskaniu w dół końca dźwigni 6 listwa 14 jest podnoszona w górę wbrew działaniu sprężyn 16 i 17 ponieważ na górną ściankę wgłębienia 15, wykonanego w tej listwie, naciska czop 19, osadzony na stałe w kloku 9 przymocowanym do korytka 7. Czop ten podnosi listwę 14 wraz z korytkiem 7, wskutek czego odpowiedni arkusz i kalka zostają zwolnione i mogą być wyjęte.

Podnoszenie przedniej krawędzi korytka 7 stanowi pierwszy takt działania przyrządu według wynalazku, podnoszenie zaś listwy 14 — takt drugi.

Przyrząd przedstawiony na fig. 4 różni się od powyżej opisanego zasadniczo tylko tym, że oprócz listwy przyciskowej 14, sprzęganej mechanicznie za pomocą czopa 19 z dźwignią 6, zastosowana jest jeszcze druga listwa przyciskowa 18, umocowana w przyrządzie w ten sam sposób jak listwa 14. Szczegóły umocowania listwy 18, jako nie dotyczące wynalazku, są na fig. 4 pominięte dla uproszczenia rysunku. Listwa 18 jest osadzona w stojakach 2 i 3, na tych samych co i listwa 14 trzpieniach 4 i 5 i pozostaje pod naciskiem osobnej sprężyny. Listwa 18 posiada w swej środkowej części wgłębienie 21, o górną ściankę którego zaczepia czop 22, umocowany w listwie 14, przy przechyleniu dźwigni 6 w dół o określony kąt. W przyrządzie według wynalazku przedstawionym na fig. 4 przy przechylaniu w dół dźwigni 6 następuje z początku podniesienie przedniej krawędzi korytka 7 (takt pierwszy,

przy którym jest zwalniana karta kontowa), następnie podniesienie listwy 14 wskutek oparcia się czopa 19 o listwę (takt drugi, przy którym następuje zwolnienie karty dziennika), przy dalszym zaś przechylaniu dźwigni 6 następuje podniesienie listwy 18 pod naciskiem czopa 22 i zwolnienie kalki (takt trzeci).

W celu wyraźnego zaznaczenia wspomnianych taktów stosuje się sprężyny różnej mocy, a mianowicie sprężyny narządów odchylających w pierwszym takcie są najsłabsze, w drugim takcie posiadają średnią moc, sprężyny zaś zastosowane do narządów odchylających w trzecim takcie są najmocniejsze.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przyrząd do księgowości przebitkowej, w którym narządy przyciskowe, utrzymujące karty buchalteryjne i znajdujące się pod działaniem sprężyn, są uruchomiane za pomocą wspólnej dźwigni w kilku taktach, to jest kolejno w miarę zwiększania kąta jej przechylania, znamieny tym, że narządy przyciskowe są umieszczone jeden obok drugiego wewnątrz wspólnej dźwigni (6), służącej do ich uruchomienia i posiadającej postać odwróconego płaskiego korytka (7).
2. Przyrząd według zastrz. 1, znamieny tym, że w korytku (7), stanowiącym narząd przyciskowy pierwszego taktu, osadzona jest wychylne listwa (14), stanowiąca narząd przyciskowy drugiego taktu i sprzęgana z korytkiem (7) za pomocą czopa (19), oraz ewentualnie druga listwa (18), stanowiąca narząd przyciskowy trzeciego taktu i sprzęgana z listwą (14) za pomocą czopa (22) umocowanego w tej listwie (14).
3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że sprężyny, działające na narządy przyciskowe kolejnych taktów są dobrane tak, że na narząd pierwszego taktu działają sprężyny najsłabsze, na narząd drugiego taktu — sprężyny średniej mocy, na narząd zaś trzeciego taktu — sprężyny najmocniejsze.

Lucjan Skórko

Zastępca: J. Felkner
rzecznik patentowy

Fig. 1.

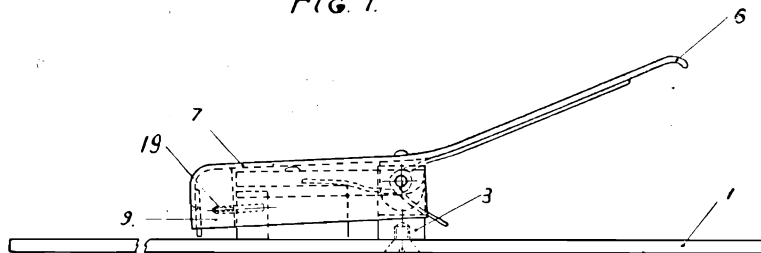

Fig. 2.

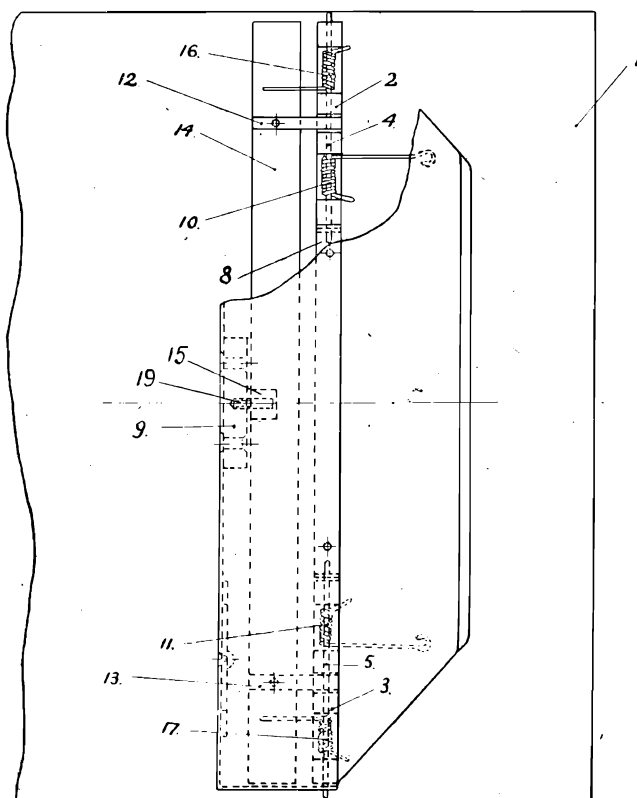

Fig. 3.

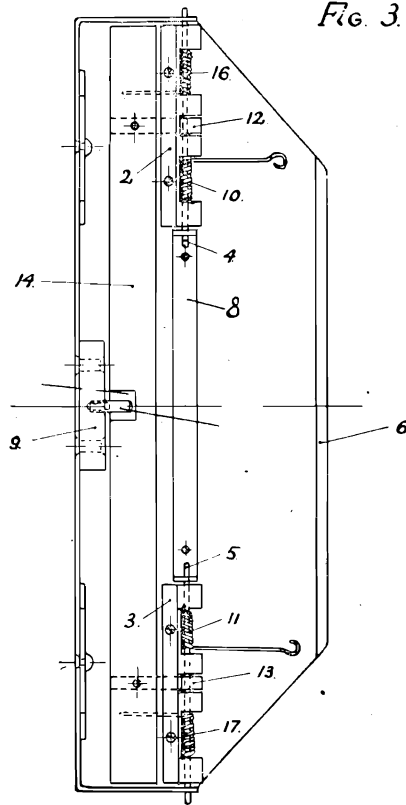

FIG. 4.

